

เทศน์อบรมพระภิกษุ ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ความจริงพาให้เป็น

ก่อนจึงหัน

เราไม่ค่อยมีเวลาอบรมพระเหมือนแต่ก่อน เรียกว่าเป็นคนละโลกไปแล้ว แต่ก่อนเอาจริงเอาจังมากสำหรับการอบรมพระ และดูแลพระเหมือนกัน เคลื่อนคลาดไม่ได้ เพราะฉะนั้นถึงรำลือ รำลือกันมานานแล้วหลงตาบว แต่ก่อนเขาเรียกอาจารย์มหาบัว ดูเก่ง ดูมาก ว่าจั้น ล้นมานาน นั่นคือจริงจังมากทีเดียว ต่อมานี่ ๆ ลายก็ค่อยหมดไป ๆ ลายดูลายต่ำค่อยหมดไป มีตั้งแต่ลายเลอะ ๆ เทอะ ๆ เต็มหลังเตี้ยนี้ นั่นคนที่ได้ยินไกล ๆ เขาตื่นเสียงกัน แต่ผู้ที่เข้ามาอยู่แล้วได้ไล่ไหนถึงหนี ไม่ไล่ไม่ไป ทั้ง ๆ ที่ดู ๆ นั้นแหละ เขารำลืออยู่ข้างนอกว่า ดูมาก ๆ แต่พวกที่อยู่ข้างในนี้มาทำอะไรไม่ยอมออก ๆ เป็นอย่างนั้นนะ เป็นยังไงก็ไม่ทราบ ฟังซิท่านทั้งหลายเรื่องของธรรม ถ้าเข้าถึงกันจริง ๆ แล้วเป็นอย่างนั้นแหละธรรม ดูต่ำกว่ากล่าวมีตั้งแต่รสแต่ชาติของอรรถของธรรมทั้งนั้น ไม่ได้เป็นเรื่องกิริยาของโลกของกิเลสความสกปรก หรือเป็นพินเป็นไฟแฝงเข้าไปเลย

พากันตั้งใจปฏิบัตินะ อย่าห้อยยานนะพระ อย่านอนใจ กิเลสไม่เคยนอนใจ ขี้ขยันสัตว์ทั้งหลายให้แหลกมาเป็นเวลานานแล้ว ถ้าจะตื่นให้ตื่นนะ จะตื่นได้ด้วยธรรมของพระพุทธเจ้าเท่านั้น นอกนั้นไม่มีอะไรที่จะทำให้ตื่นตัวได้ กิเลสมีแต่กล่อมเรื่อย ๆ เคลิ้มหลับ หลับไม่ตื่น บางรายตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งถึงวันตาย สร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามก ไม่มีสารคุณติดตัวแม้แต่หนึ่ง พอลมหายใจขาดสะบั้น เสียงดังปึงนุ่น กัณนรกแตก กัณนรกแตกเพราะความชั่วของคนทีหนาแน่นเกินเหตุเกินผล ไปตกนรกจนนรกแตกเสียงดังสะท้านหวั่นไหว นั่นละคนชั่วเป็นอย่างนั้น คนดีก็ผางถึงนิพพาน สะเทือนสะท้านทั่วแดนโลกธาตุ นี่คือนิติความดี พากันพิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้

เราพูดแทบทุกวัน ๆ จวนจะตายเท่าไรยิ่งเข้มข้น ยิ่งหวังยิ่งใฝ่บรรดาประชาชนทั้งหลาย เพราะธรรมพระพุทธเจ้านี้สด ๆ ร้อน ๆ ให้เข้าสู่หัวใจเถอะนะ คำว่าจิตว่าชิตไม่มีเลย มีแต่เข้มข้น ๆ ดูดดื่มตลอดเวลา..ธรรม ท่านจึงเรียกว่านิพพานเที่ยง ดูดดื่มแบบเที่ยงไปเลยเชียว ให้ตั้งอกตั้งใจ พุทธศาสนาอยู่ในเมืองไทยเราเท่านั้น แต่ทำไมความเลอะ ๆ เทอะ ๆ จึงมาอยู่กับเมืองไทย กลายเป็นส่วนเป็นถ่านในเมืองไทยเราได้จากความเลอะเทอะทั้งหลาย พุทธศาสนาซึ่งเป็นน้ำสำหรับชำระล้างหายไปไหนหมด พุทธศาสนาก็อยู่ที่หัวใจของชาวพุทธเรา แสดงออกมาทางกาย ทางวาจา ความประพฤติ

หน้าที่การงาน สะอาดสะอาดเรียบร้อย ถ้าธรรมมีอยู่ในหัวใจแล้ว กิริยาที่แสดงออกทุกอย่างจะนำดูน่าชม ถ้ากิเลสมีอยู่ในหัวใจแล้วเป็นพินเป็นไฟ ช่างในก็เป็นส้วมเป็นถ่าน ช่างนอกก็เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ทั่วโลกดินแดน เพราะต่างคนต่างมีสิ่งเหล่านี้

มันเคยเพื่อไหมกิเลส มีใครมาพูดใหม่ว่ากิเลสมันเพื่อ มันครีมันล้ำสมัย เคยมีไหม มีตั้งแต่มันล้ำยุคล้ำสมัยตลอดไป ทุกวันนี้ยิ่งล้ำยุคล้ำสมัย ชาวพุทธเราจึงตาบอดหูหนวกหนักเข้าทุกวัน ๆ เสียงอรรถเสียงธรรมไม่ยอมฟัง เรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่ยอมได้ยินได้ฟัง เป็นอย่างนั้นนะถูกกิเลสกล่อม ขอให้เอาธรรมพระพุทธรูปเจ้านี้เข้าไปกล่อมใจดูเถอะนะจะเป็นยังไง เข้าใจดวงใจจะติดทันที ๆ ไม่งั้นจะเรียกว่าเป็นธรรมเลิศหรือเลิศกว่าทุกสิ่งทุกอย่าง ในสามแดนโลกธาตุไม่มีอะไรเลิศกว่าธรรม ขอให้ได้เข้าไปสัมผัสใจด้วยจิตตภาวนาเป็นสำคัญ การทำบุญให้ทาน เป็นกึ่งก้านสาขาดอกใบ เป็นเครื่องประดับจิตตภาวนาซึ่งเป็นต้นเป็นลำ ต้นลำดีไม่มีอะไรหว่านง่าย ๆ ถ้าลงจิตได้เข้าสู่ธรรมแล้วไม่หว่าน มีแต่บึกแต่บั้นเท่านั้น นี่ละความดี อยากให้พี่น้องทั้งหลายได้เข้าชม

เฉพาะอย่างยิ่งวงราชการ อยากจะพูดได้เต็มปากเลยว่า วงราชการนี้เป็นวงสกปรกมากที่สุด นี่เอาธรรมจับเข้าไป ออย่ามองนั้นมองนี้ว่าคนนั้นสูงคนนี้ต่ำ เกรงอกเกรงใจเกรงขาม เกรงอำนาจบาตรหลวง ธรรมไม่มีเกรง พูดตามหลักความจริงทั้งนั้นเวลานี้วงราชการในเมืองไทยเราสกปรกเรื่อย ๆ มา แต่ไม่ค่อยเด่นเอามากเหมือนทุกวันนี้ ทุกวันนี้เด่น เเด่นมากเรื่องความชั่วช้าลามก ปากไหนมา ๆ ที่จะชมวงราชการไม่ค่อยเห็นมี มีแต่ตำหนิติเตียน เอือมระอากันทั้งนั้น ๆ แต่วงราชการเราทำไมถึงหูหนวกตาบอด มีแต่เคี้ยวแต่กลืนแต่รีดแต่ไถอย่างนั้นหรือ มันไม่มีหุมีตามีใจพอจะคิดและพอจะฟังเสียงประชาชนบ้างหรือวงราชการเรา มันเป็นอย่างนี้ ตั้งแต่วงรัฐบาลลงมา ได้ยินทั้งนั้น ได้ยินแล้วก็ต้องเอามาพินิจพิจารณา แล้วเทศน์สอนบรรดาพี่น้องทั้งหลายในนามธรรมสอนโลก

เราไม่ได้ตำหนิติเตียนผู้ใดโดยเฉพาะเจาะจงที่ไม่มีความผิดไปตำหนิ ธรรมทำไม่ลง เอาตามความจริงเลย นี่เลอะเทอะมากนะวงราชการ เวลานี้เขายังตำหนิหนักเข้าไป ๆ ทำไมวงราชการมีแต่ผู้รู้ผู้ฉลาด เรียนมาเป็นดอกเตอร์ดอกแต่แล้วมันเอาไปไหนหมด มันมีตั้งแต่เรื่องอันธพาลสันดานหยาบนักเลงโตอยู่ในวงราชการ เฉพาะอย่างยิ่งในวงรัฐบาลเรามันเป็นยังไง ความรู้ดี ๆ ที่เรียนมาเอาไปหมกไว้ไหน เอาไปหมกไว้ในส้วมในถ่านหรือ แล้วเอาอะไรออกมาแสดงต่อประชาชน ก็เอาส้วมเอาถ่านออกมาละซิ มันหมกเข้าไปในส้วมในถ่าน ลากออกมาก็มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มไปหมด ดูไม่ได้นะเวลานี้

โอย หน้าด้านนะ วงราชการนี่ยังหน้าด้านเข้าไปทุกวัน ๆ เป็นยังงิวงราชการเราชาติไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ทำไมถึงหน้าด้านเอานักหนา ใ้อู้อื่นเขาก็ด้าน แต่ผู้ที่จะนำชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หน้าด้านนี้เสียหายที่สุด เลวร้ายที่สุด คือวงราชการขอให้ท่านทั้งหลายได้นำไปพิจารณา วงราชการก็คือผู้ที่อุมชูชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นผู้รับผิดชอบ อย่าไปทำลาย ทำลายด้วยกิริยาอาการแห่งความโลภ ความหลงเนื้อหลงตัว ลืมเนื้อลืมตัวนี้เสียหายมาก นี่ฟังมาโดยตลอด ๆ ฟังแล้วก็เข้าไปในล้นซัก ๆ คือหัวใจ ๆ แล้วนำออกมาสอนโลก ๆ นี่สอนโลกนะ สอนให้มันหมดความสกปรก โสมมความไม่ดี ที่เกี่ยวข้องกันกับคนทั้งโลกนี้จากใจของเรา ให้ใจสะอาดเข้าไปโดยลำดับ ความประพฤติหน้าที่การงานสะอาดแล้วจะอยู่กันเป็นสุข พวกกันตั้งใจปฏิบัติ

วันนี้เป็นทั้งวันพระด้วย เป็นทั้งวันอาทิตย์ด้วย บวกกันเหมาะสมมากแล้ว การบำเพ็ญความดีในวันว่างเช่นนี้หาได้ยาก มันไม่ว่างให้ละชิ เรื่องกิเลสมันไม่ยอมให้ว่างให้ว่างในงานของมัน ถ้างานของมันแล้วว่างทั้งวันยังคำคินยังรุ่ง กินก็กินจนขี้แตก ว่างตลอดเวลา ขี้แตกนั่นคือกินไม่พอ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ขี้โลกแตก ขี้โกรธก็แตก ขี้หลง ขี้ระคะตัมหาแตก นี่กิเลสพากินพากินไม่มีเวลาพอ ให้ท่านทั้งหลายนำธรรมไปปฏิบัติบ้าง

โอย เราสลดสังเวชนะ มีแต่ขี้เยี้ย ๆ คีบคลานกัน งมเงาเกาหมัดกันไป ไม่ได้เกาถูกที่คัน เกาเข้าศีลธรรมพระพุทธเจ้าชำระโลกให้ได้รับความสงบร่มเย็นมามากเท่าไร เราเป็นคนประเภทไหนจึงเข้ากับศีลธรรมไม่ได้ มันไม่เลวร้ายยิ่งกว่าอะไรเข้าไปอีกแล้วหรือ ที่ว่าอะไรนั่นคือนอกจากเลวร้ายไปแล้วอันนั้นยังเลวร้ายกว่าอะไรทั้งหมด เราเป็นคนประเภทรึ้นหรือ ถ้าไม่ใช่เป็นคนประเภทรึ้นก็ควรกลั่นกรองตัวเอง ตายแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไร นั่งอยู่นี้กองกระดูกทั้งนั้นละ เวลานั้นลมหายใจครองตัวอยู่ และจิตครองตัวรับผิดชอบอยู่เท่านั้นละ ว่าเป็นเราเป็นเขาได้ พอลมหายใจขาดสะบั้นลงไปแล้วหมด ที่นี้ความดีของเรามีไหม ถ้าไม่มีก็มีตั้งแต่ความชั่ว เพราะธรรมชาติความชั่วนี้ลากลงตลอด ความดีลากขึ้นมันไม่อยากจะขึ้น ตายแล้วจมนะ ๆ

เราอย่าไปอวดดีกว่าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ตรัสรู้มาพระองค์ใดก็ตามแม้พระองค์เดียวไม่เคยแหวกแนวไปเลย ว่า บาบไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี พรหมโลกไม่มี นิพพานไม่มี เปรตผีประเภทต่าง ๆ ไม่มี ไม่มีพระองค์ใดตรัสไว้เลย มีแต่มีทั้งนั้น เพราะตรัสไว้ตามความรู้ความเห็นความเป็นของสิ่งเหล่านั้นจากพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ เราอย่าอวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้านะ มันจะลงในสิ่งที่เก่ง ๆ ตอบรับกับความหยาบโลนของเราความหนาของเรานั้น

แหละ นรกอเวจี ฟังซินะ มีหรือไม่มี เวลามันจมนลงไปแล้วบลังได้ไหมละ มันจมนได้ นะถ้าทำความชั่ว

พระพุทธเจ้าสอนทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำดีจะไปได้ดี ทำชั่วไปได้ดี ไม่มี มีก็แต่ ประจบประแจงเหมือนอย่างพวกโจรพวกผู้ร้าย เขาจะจับได้ที่ไหน ตะรางไม่มี เจ้าหน้าที่เขาหูหนวกตาบอด ตาดีตั้งแต่เราโจรผู้ร้าย เวลาเขาจับได้แล้วเป็นยังไงละ มันยังไม่ยอมนะ เขาหาว่า นั่นเห็นไหมกิเลสไม่ยอมใครง่าย ๆ ตัวชอบยกยอที่สุดไม่มีอะไร เกินกิเลส ชอบที่สุดเรื่องยกยอ ไปอยู่ในเรือนจำก็ไม่อยากให้เขาพูดว่านักโทษ มันชอบยกยอ แล้วเป็นยังไงถึงมาติดคุก เขาหาว่า นั่นนะฟังซิ แล้วเป็นความจริงแค่ไหนละ เป็นจริง ๆ เหรอ ยอมรับว่าเป็นจริง เป็นอย่างนั้นนะ

กิเลสมันไม่ยอมใครง่าย ๆ ถ้าธรรมแล้วยอมรับทั้งที่ความจริง ผิดยอมรับว่าผิด ถูกยอมรับว่าถูก เรียกว่าธรรม เป็นสัจจะของโลก โลกตายใจได้กับธรรม ให้พากันตั้งใจปฏิบัตินะ พุทธศาสนาในเมืองไทยของเรามากกว่าทุกเมือง แต่ทำไมคนเลวร้ายถึงมาก พุทธศาสนาไม่ได้สอนให้คนเลวร้าย สอนให้เป็นคนดี นี่ก็คือกิเลสมันขนาบหัวใจ เราจนไม่มีศาสนาติดตัวเลย ให้ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ

ที่เน้นหนักที่สุดคือเรื่องจิตตภาวนา ดังที่เคยพูดเสมอ เราเน้นหนักสด ๆ ร้อน ๆ สะเทือนอยู่ในหัวใจตลอดเวลา การสอนจึงไม่สอนไปที่อื่น ให้มาเห็นจุดนี้ ตรงนี้มุมศูดม้นครอบอยู่ คือกิเลสมันขี้เกียจภาวนา ถ้าตั้งใจภาวนาจริง ๆ แล้วเราจะเห็นความสว่างาม ตลอดถึงความอัศจรรย์กระเทือนขึ้นในหัวใจของเรา นี่ พากันตั้งใจนะ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

เจดีย์วัดอโศกนี่เราก็อุ้มแล้วนะ บอกตัดครองไว้ รองครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ จะถูกอาภรรยามาประดิษฐานที่นั่น เราจะเป็นผู้ทำเอง ไปหาอาภรรยามาทำเอง องค์ไหน ๆ องค์ใดอยู่ที่ไหนประเภทเพชรน้ำหนึ่ง ๆ คืออัฐิของท่าน กลายเป็นพระธาตุ ๆ ที่อัฐิกลายเป็นพระธาตุแล้วคือตีตราร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว ให้โลกได้เห็นทั่วหน้ากัน เป็นอยู่ภายในใจจะเข้าใจเฉพาะผู้ได้ยินได้ฟัง ถ้าออกมาอย่างนี้แล้วชัดเจนมาก ในตำราท่านแสดงไว้อย่างขาดตัวเลย อัฐิที่จะกลายเป็นพระธาตุได้นั้น ต้องเป็นอัฐิของพระอรหันต์เท่านั้น ฟังว่าเท่านั้น ถ้าอันนี้ประกาศออกมาแล้วก็ชัด

แต่ในวงกรรมฐานท่านรู้กันก่อนแล้วนะ คือท่านสนทนากันอยู่ตลอดเวลา ใครมีภูมิจิตภูมิธรรมสูงต่ำแค่ไหน ในวงกรรมฐานนี้เรียกว่าครอบครัวแต่ละครอบครัว วงกรรมฐานเป็นวงหนึ่งต่างหาก เรียกว่าครอบครัวใหญ่ มีอะไร ๆ ท่านจะเล่าสู่กันฟัง

สนทนาซึ่งกันและกัน จึงเข้าใจเรื่องของกันและกันได้ดี คนภายนอกไม่ทราบนะ แต่ภายในวงกรรมฐานด้วยกันทราบ ๆ ตลอดเลย ท่านทราบเรื่องราวของกันและกันตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่ องค์กรไหน ๆ ที่แน่แล้วว่าจะเป็นอย่างนั้น ๆ แล้วเป็น ๆ คือท่านเข้าใจกันเรียบร้อยแล้ว พอละชั้นนี้เป็นไปตามนั้นเลย

อัฐิเราเคยพูดให้ฟังแล้วนี่ อัฐิที่กลายเป็นพระธาตุได้เพราะอะไร คือจิตของท่านที่บริสุทธิ์ อำนาจแห่งจิตที่บริสุทธิ์นี้กระจายออกไป เราให้ชื่อว่าชักฟอก แต่ธรรมชาตินั้นท่านก็ไม่ได้บอกว่าคุณชักฟอกแหละ หากเป็นหลักธรรมชาติ คือจิตที่สะอาดแล้ว ครองชั้นอยู่กระจายออกไปก็เป็นการชักฟอกในตัว ๆ ธรรมดาก็ชักฟอกอยู่โดยธรรมดา หลับตื่นลืมตาเป็นการชักฟอกอยู่โดยหลักธรรมชาติของตน ๆ ยิ่งภาวนาด้วยแล้วนั้นร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านเข้าสมาธิสมาบัติภาวนา จิตเข้านี้หมดเลยไม่ได้กระจายออกไปข้างนอก พอเข้านี้หมดแล้วก็ชักฟอกร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ พอท่านมรณภาพจากไปแล้ว อัฐิของท่านก็กลายเป็นพระธาตุ ๆ ไป

แล้วกลายเป็นพระธาตุช้าเร็วนี้เราก็เคยอธิบายให้ฟังแล้ว มีหลายชั้นหลายตอน เช่นประเภทที่บรรลุธรรมได้อย่างรวดเร็ว เรียกว่าชิปปาภิญญา ตรัสรู้ธรรมได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็เสียชีวิตไปเสียอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน อย่างนี้อัฐิของท่านจะกลายเป็นพระธาตุช้าหน่อย เพราะจิตที่บริสุทธิ์ยังไม่ได้อยู่ชักฟอกธาตุชั้นตามกาลอันควร ล่วงไปเสียอย่างรีบด่วน นี่อัฐิกลายเป็นพระธาตุช้า เรื่องเป็น-เป็นหากช้าเท่านั้น ผู้ที่ครองชั้นอยู่นาน ๆ คือจิตบริสุทธิ์เรียบร้อยแล้วครองชั้นอยู่นาน ๆ พอท่านมรณภาพปั๊บ อัฐิจะกลายเป็นพระธาตุได้อย่างรวดเร็ว เพราะพร้อมแล้ว ๆ ได้รับการชักฟอกมาตลอดเป็นเวลานาน คือจิตนี้เป็นธรรมชาติที่สะอาดสุดยอดแล้วครองชั้น ชั้นนี้เป็นสมมุติ พวกอรุณรังกายของเราเป็นสมมุติ จิตเป็นจิตตวิมุตติ นั่นสะอาดสุดยอดชักฟอกธาตุชั้นอันนี้

เราก็จะพยายามอาราธนาครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ท่านล่วงไปแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุนั้น มารวมกันที่วัดโคศคาราม เพราะฉะนั้นเราจึงเอาจริงเอาจังเพื่อเทิดทูนครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ด้วยการก่อสร้างเจดีย์ไว้สำหรับบรรจุพระธาตุของท่านแต่ละองค์ ๆ พระธาตุที่ไหนดังนั้นก็มารวมกันที่นั่น ก็จะได้เขียนเอาไว้บอกไว้ นั่นคือองค์นั้น ๆ ตลอดไปหมด

(เจ้าคณะจังหวัดนครพนม วัดสรณภณนิมิตร มากราบนมัศการ) วัดสรณภณนิมิตรเราก็เคยไปพักตั้งแต่ตั้งวัดใหม่ ๆ มาเยี่ยมเฉย ๆ หรือมีธุระอะไร (เกี่ยวกับเรื่องตั้งสถานีวิฑูรย์เสียงธรรม ที่โรงแรมแม่น้ำโขงแกรนด์วิลลครับ คาดว่าจะกระจาย

เสียงได้วันที่ ๑๙ สิงหาคม และจะตั้งกองผ้าป่าสำหรับสถานีวิทย์แล้วนำมาทอดถวาย หลวงตาวันที่ ๑๐ กันยายนที่วัดนี้ครับ) ทำอะไรก็ทำไปเถอะ เวลานี้วิทย์นี้ออกกว้าง ขวางอย่างรวดเร็วเสียด้วย ออกทุกแห่งทุกหน ตั้งสถานีวิทย์เสียธรรม สายของบ้าน ตาดและสวนแสงธรรม เรียกว่าออกจากเราทั้งนั้น

ธรรมที่ออกหน้าจริง ๆ ก็คือธรรมของเราออก ที่นี้ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็มา ช่วยกันกับเราหนุนกันไป ครูบาอาจารย์องค์ต่าง ๆ นำเทพท่านมาออกทางวิทย์หลาย ท่านหลายองค์ แต่ยังไงก็ไม่พ้นที่เราจะเป็นแนวหน้าอยู่ชั้นแหละ ออกทั่วไป เวลาเขาได้ ฟังทางวิทย์แล้วเขาก็ทราบได้ชัดเจนว่า จริตนิสัยใจคอของผู้แสดง องค์นั้นเป็นยังไง องค์นี้เป็นยังไง รวมแล้วก็มาลงที่จุดนี้ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็สาธุยินดีที่ท่านแสดง ตามอัธยาศัยของท่าน แต่ไม่พ้นหลวงตาแหละเรื่องความเข้มข้นมาอยู่ที่นี่หมด เนอะ ได้ ยินมาจากบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายที่เขาฟังวิทย์ในที่ต่าง ๆ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายออก ทางวิทย์ด้วยกันหนุนกันไป

ต้นไม้ต้นหนึ่งมีหลายกิ่งหลายก้าน จะให้เป็นเหมือนกันหมดไม่ได้ ก็ต้นไม้ต้น นั้นกิ่งของต้นไม้ต้นนั้นแหละ นี่ก็ธรรมของพระพุทธเจ้าอันเดียวกัน มีคุณภาพเต็มลัด เต็มส่วนเหมือน ๆ กันนั้นแหละ การแสดงธรรมของเราที่ว่ารู้สึกจะมีเข้มข้น จะมีต่างกัน อยู่บ้างก็ในแง่ของจิตใจ พุดตรง ๆ นะ คือแง่ของจิตใจนี้มันออกเป็นธรรมล้วน ๆ เลย เพราะฉะนั้นจึงไม่มีคำว่าเฉื่อยชา หรืออืดอาดเนือหนาย ถ้ามีหนักมากเท่าไรมันจะออก ของมันพุ่ง ๆ เลย ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วเป็นอย่างนั้น นี่คือพุทธศาสนาสอน หัวใจโลกให้เป็นธรรมล้วน ๆ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน พระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน เรียกว่าธรรมทั้งแห่ง เป็นธรรมธาตุแล้ว ครองชั้นธ อยู่นี้ก็เป็น เวลาออกจึงออกสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา...ธรรม

เราพูดจริง ๆ เราก็จวนจะตายแล้ว สอนโลกก็สอนเพื่อประโยชน์แก่โลก ใครเชื่อ หรือไม่เชื่อก็เป็นกรรมของสัตว์ เรานี้เชื่อในธรรมของเราที่แสดงออกทุกบททุกบาท ไม่มีผิดมีพลาดเลย ถอดออกจากหัวใจจากธรรมทุกชั้น ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติพระนิพพาน สอนหมดเลย เพราะเต็มอยู่ในนี้หมดแล้ว ใครจะฟังก็ฟังเอานะบรรดาพี่น้องทั้งหลาย นี่ละพุทธศาสนาเราทำทนายเรื่องมรรคผลนิพพาน ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานอยู่ที่นี้ ตลาดแห่งความดีทั้งหลายอยู่ที่พระพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนไว้เรียบร้อยแล้ว เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่างไม่มีผิดมีเพี้ยนแม้ชนิดหนึ่งก็ไม่มี กิ่งน้อยกิ่งใหญ่กิ่ง ไหนก็เป็นกิ่งของต้นไม้ต้นนั้น อันนี้ธรรมออกแขนงใดก็เป็นธรรมพระพุทธเจ้าที่บริสุทธิ์ สดส่วนแล้วทั้งนั้น ๆ

จิตขอให้ได้เข้าถึงธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับธรรมแล้วไม่ต้องไปถามใคร ที่ว่าธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันนี้มันเป็นอย่างนั้นแล้วจะให้ว่าไง จะไปคลำโน้นลูบนี้ได้ ยังไง มันเป็นอย่างนี้ก็เอานี้ออกเลยซิ นี่ละธรรมของจริง เวลาเป็นขึ้นกับหัวใจได้แล้ว ท่านบอกว่า สนฺทิกฺขุโณ ผู้ปฏิบัติจะพึงรู้เห็นผลแห่งการปฏิบัติของตนตั้งแต่พื้น ๆ จนถึงนิพพาน เรียกว่า สนฺทิกฺขุโณ เป็นผู้จะตัดสินใจ รับทราบผลงานของตนเป็นลำดับลำดับจนกระทั่งถึงพระนิพพาน พระพุทธเจ้าประทานธรรมะข้อนี้ให้แล้ว

เพราะฉะนั้นที่ใครมาพูดป้า ๆ เกื่อน ๆ ว่า บรรดาพระอรหันต์ที่ตรัสรู้หรือบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์นั้นต้องพระพุทธเจ้าเป็นผู้รับรองเสียก่อนถึงจะเป็นได้ มันเอาป้าเอาเถื่อนจากไหนมาพูด ไม่ใช่ธรรมดานะ ยกยกกันเป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณมาแสดงธรรม มาขายซีเท่อให้เห็น นั่นละความลูบคลำ ตำรับตำราท่านก็มีอยู่แล้ว คัมภีร์ท่านมี อันนี้ไม่มีในความจริงว่า พระพุทธเจ้าต้องไปรับรองพระอรหันต์ทั้งหลาย พระอรหันต์บรรลุธรรมที่ไหน ถ้าพระพุทธเจ้ายังไม่รับรองเป็นอรหันต์ไม่ได้ไม่มี สนฺทิกฺขุโณ พระพุทธเจ้าประทานไว้เรียบร้อยแล้ว จะพึงรู้เองเห็นเองในผลแห่งการปฏิบัติของตน ตั้งแต่พื้นจนถึงวิมุตติพระนิพพาน นั่นท่านสอนไว้เรียบร้อยแล้ว ใครบรรลุที่ไหนก็พอแล้ว ๆ

ยกตัวอย่างเช่น พระอัญญาตระทานจะเข้าไปทูลถามพระพุทธเจ้า เรียกว่าธรรมชั้นสูงแหละ ธรรมชั้นอัตโนมัตติ ท่านจะไปทูลถามปัญหา พอไปถึงใต้ถุนพระคันธกุฎีฝนตก เลยพักอยู่นั้น อยู่นี้ได้ถุน ฝนตกน้ำหยดย่อยลงมาจกชายคาตกมากกระทบกับน้ำในพื้นตั้งเป็นต่อมเป็นฟองขึ้นมา ตั้งขึ้นแล้วดับไป ๆ ท่านพิจารณาอยู่นั้นเทียบเข้ามากับสังขารความเกิดดับของจิต สังขารไม่ว่าตัวชั่ว เกิดแล้วดับ ๆ ฐานของมันคือจิต อันนี้ฐานของมันคือน้ำที่รับรองกันไว้ มันตกมากกระทบกันตั้งขึ้นมาเป็นต่อมเป็นฟอง ท่านพิจารณานี้แล้วบรรลุธรรมปั๋งเลย สนฺทิกฺขุโณ แล้วนั้น บรรลุธรรม สนฺทิกฺขุโณ หายสงสัย พอฝนหยุดเท่านั้นแทนที่จะขึ้นไปทูลถามพระพุทธเจ้ากลับเลย ไม่ไป นี่ละ สนฺทิกฺขุโณ จำเป็นอะไรจะต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า มีในแบบในฉบับตำรับตำรา สนฺทิกฺขุโณ ก็มีอยู่แล้ว พระพุทธเจ้าประกาศไว้แล้ว

นี่ละธรรมขอให้เป็นขึ้นในใจ เพียงเราคนเดียวเท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องไปหาถามใคร เอาใครมาเป็นสักขีพยานไม่มี จริงจังแน่นหนามั่นคงปั๋งอยู่ในนั้นเสร็จ พร้อมสมบูรณ์แบบ ธรรมเป็นอย่างนั้น นี่คือภาคปฏิบัติ ผลเกิดขึ้นเรียกว่า สนฺทิกฺขุโณ รู้เองเห็นเองจากการปฏิบัติของตน การที่จดจำมา เรียนมาจากที่นั่นที่นั่นมันไปลูบไปคลำเป็นธรรมดาไม่ว่าท่านว่าเรา อ่านตามตำรับตำรา แล้วเจ้าของก็ลูบคลำ อันนี้ปฏิบัติมันรู้จริง ๆ เห็นจริง ๆ

พอพูดอย่างนี้แล้วเราก็เคยพูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟังมาหลายครั้งแล้ว ละมัง สำนักนโฆหารเทศน์ที่สอนพี่น้องทั้งหลายนี้ ตั้งแต่ต้นเราไม่ได้เทศน์อย่างนี้นะ เทศน์เหมือนพระทั้งหลายที่เทศน์ทั่วประเทศไทย เพราะเรียนมาอย่างเดียวกัน การเทศน์ว่าการก็ไปแบบแถวแนวเดียวกันไปเรื่อย ๆ ท่านว่ายังงี้ก็เอาตามตำราว่าไป ๆ เจ้าของก็ไม่แน่ใจในธรรมที่สอนไป คัมภีร์ท่านว่ายังงี้ก็ว่าไปตามนั้น หากมีผู้มาทักท้วง ว่าทำไมจึงเทศน์อย่างนั้นละ ก็ตำราว่าอย่างนั้น ทั้งใส่ตำราเสียเลย เป็นอย่างนั้นนะ

แต่ออกภาคปฏิบัติไม่เป็น ทีนี้สำนักนโฆหารที่เราที่เคยเทศน์สอนประชาชนมาแต่ก่อน เหมือนพระทั้งหลายนี้เปลี่ยนหมด พอเข้าภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติรู้อย่างนี้ นี่เป็นของจริงแล้วนะ รู้อย่างนี้แล้วจะไปพูดพลิกแพลงเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้นะ ชัด ๆ ๆ จะพูดแบบที่เคยพูดมามันก็ลืบลำไปได้ เพราะมีทางออก ทำไมถึงว่ามีทางออก ครั้นพูดไป ๆ งาม ๆ ปลา ๆ แล้วทำไมถึงเทศน์อย่างนั้นละ ก็ตำราท่านว่านั้น ออกช่องนั้น เข้าใจไหม ทีนี้ เวลาปฏิบัติมันไม่เป็นอย่างนั้นนี่ มันเป็นเรื่องจริง ๆ นี่นะ พระพุทธเจ้าองค์เอก ตรัสรู้ธรรม ด้วยพระทัยเองจากภาคปฏิบัติ สวาททั้งหลายตรัสรู้ธรรมจากภาคปฏิบัติทั้งนั้น เป็น สุนทิลุจโก ขึ้นมา ๆ ทุกองค์

ที่เราเคยพูดเคยจาแบบลุ่ม ๆ คลำ ๆ ธรรมดา ไม่ได้จริงได้จ้งภายในหัวใจตนเอง ทีนี้พอมาปฏิบัติ รู้ขึ้นมาธรรมขึ้นมา ปฏิบัติธรรมต้องรู้ธรรมชี่ รู้มากรู้่น้อยรู้ขึ้นไป โดยลำดับลำดับ รู้ตรงไหนเหมือนว่าตีตรา เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ๆ ทีนี้ธรรมนี้ว่ายังงี้ เราจะสอนแยกแยะไปอย่างอื่นไม่ได้นะ ต้องสอนอย่างนี้ ๆ นี่ละทีนี้สำนักนโฆหารที่เทศน์ว่าการ ดังสอนพี่น้องทั้งหลายอยู่ทุกวันนี้ นี่ไม่ใช่สำนักนโฆหารเดิมตั้งแต่เราเรียนปริยัตินะ เรียนปริยัติก็สำนักนโฆหารเหมือนบรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ท่านสอนทั้งหลาย

ทีนี้พอมาปฏิบัติเป็นสำนักนโฆหารของธรรมออกจากใจล้วน ๆ เป็นขึ้นมาอย่างไรรู้ขึ้นมาอย่างไร เราจะพูดเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ธรรมนี้บังคับไว้เลย ต้องพูดอย่างนั้น เป็นอย่างนั้นต้องพูดอย่างนั้น สำนักนโฆหารนี้เลยกลายเป็นขวานผ่าซาก เข้าใจไหม คือพูดอย่างตรงไปตรงมา ผิดบอกผิด ถูกบอกว่าถูกไปเรื่อย ๆ เลยกลายเป็นขวานผ่าซาก หรือพูดกระแทกแตกตัน ความจริงไม่ได้กระแทกแตกตัน ไปตามสายทางของธรรม ท่านไม่ปลีกไม่แฉไปไหนเลย นี่ละสำนักนโฆหารทุกวันนี้จึงเป็นอย่างนั้น ท่านทั้งหลายทราบนะ เราไม่ได้ตั้งใจจะเป็น ความจริงพาให้เป็น ความจริงเป็นอย่างนี้จะพูดอย่างอื่นไปไม่ได้ ต้องเป็นอย่างนี้ ๆ เรื่อยไปเลย นี่ละพูดให้มันชัด ๆ

พอพูดอย่างนี้แล้วก็นึกถึงนิพพานที่ขัดกันไม่ว่าเขาว่าเรา ลืบลำกันไป บางคนก็ว่านิพพานเป็นอัตตา บางคนก็ว่านิพพานเป็นอนัตตา ขัดกันเถียงกันโวกแวก ๆ ตลอด

บทสุดท้ายเราก็ขึ้นอยู่ที่เขื่อนภูมิพล เขามาถามปัญหาละซิ ถามเรื่องนิพพาน นั้นเห็นใหม่ตอบไว้นั้น นิพพานคือนิพพาน เป็นอื่นไปไม่ได้ เอาแล้วนะออกจากความจริง ใครจะว่าผิดว่าถูกอะไรก็ตาม บอกว่านิพพานคือนิพพาน เป็นอื่นไปไม่ได้ ตรงแนวเลย เป็นอื่นไปไม่ได้คือลี้ไปไหนไม่ได้ บังคับเอา นิพพานคือนิพพาน อตตะ อนัตตา เป็นทางเดินเพื่อพระนิพพาน ไม่ใช่พระนิพพาน เมื่อผู้ดำเนินเดินตามทางของอตตะและอนัตตาซึ่งเป็นทางเดินสิ้นสุดลงแล้ว ก็เป็นอีกฝั่งหนึ่งขึ้นมา เป็นความหลุดพ้น นั่นคือพระนิพพาน

เราก็บอก บันไดกับบ้านจะให้เป็นอันเดียวกันได้อย่างไร มันติดกันอยู่เราจะเรียกว่าบ้านได้อย่างไร บันไดต้องเป็นบันได บ้านต้องเป็นบ้าน ติดกันอยู่ก็ไม่ใช่อันเดียวกัน ใช่ไหมล่ะ นี่เห็นไหมบันไดนั้น นั้นกุฏิ นั้นศาลา ธรรมอันนี้ อตตะ อนัตตา นี่เป็นทางเดินๆ พอขึ้นไปแล้วนั้นคือนิพพาน นั่นคือบ้าน นั่นคือบันได เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ จึงว่านิพพานคือนิพพานเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ บังคับเลย นี่ละสำนวนของธรรม มันรู้อย่างนั้นเห็นอย่างนั้นจริง ๆ ปลีกแฉะไปไหนไม่ได้ ต้องพูดตามความจริงอย่างนั้น และด้วยความแน่ใจจากหัวใจตัวเอง ตั้งแต่ใครยังไม่ถามมันก็แน่ของมันอยู่นั้นแล้ว พอมาถามมันก็ออกแบบนี้เลย

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ ใครปฏิบัติที่ไหนไปเถอะ ใจนี้ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ใจเป็นนักรู้ตลอด เป็น อกาลิก เราบำเพ็ญธรรม ทางดีเป็นดีตลอดเวลาประจำใจ คนทำชั่วก็ชั่วตลอดเวลาประจำใจเหมือนกัน ทั้งกิเลสทั้งธรรมท่านเรียกว่า อกาลิก เหมือนกัน ให้แยกแยะไปปฏิบัติต่อตัวเองนะ อย่างนอนเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์

วันนี้ได้พูดถึงเรื่องธรรม ธรรมลูปคลำมี ธรรมของจริงมี ธรรมลูปคลำเราก็เรียนมาแล้ว ลูปไปคลำไปๆ ดังที่เคยพูดเรื่องนิพพาน บาป บุญ นรก สวรรค์ นิพพาน เปอตีประเภทต่างๆ ส่วนใหญ่เชื่อว่าสิ่งเหล่านี้มี แต่ส่วนย่อยมันไปแบ่งกิน บาปมีหรือไม่มีน้ำ ส่วนย่อยมันไปแบ่งเอา ส่วนใหญ่เราเชื่อแล้ว บุญมีหรือไม่มีน้ำ ตลอดนรก สวรรค์มีหรือไม่มีน้ำ ส่วนใหญ่เชื่อแล้วนรก สวรรค์มี แต่ส่วนย่อยมันก็ไปแบ่งกินอยู่นั้น มีหรือไม่มีน้ำ ฟาดจนกระทั่งถึงนิพพาน นิพพานมีหรือไม่มีน้ำ นั้นเห็นไหม เรามุ่งแล้วจะให้บรรลุถึงมรรคผลนิพพาน นี่หลักใหญ่เชื่อแล้ว แต่ส่วนย่อยนี้มันมาแบ่งกิน มีหรือไม่มีน้ำ ก็เลยทำให้สงสัย เอ้า ใครจะตัดสินธรรมนี้

ก็เห็นแต่พ่อแม่ครูจารย์มัน นั้นเห็นใหม่ล่ะ มากี่บั้งใส่ท่าน ท่านก็ใส่เปรี้ยวๆ เลย จากนั้นนิพพานมีหรือไม่มีน้ำ ถูกตีปากหงายไปแล้ว ทีนี้เอาเลย ฟุ้ง นั้น เวลา

ปฏิบัติไปๆ นิพพานมีหรือไม่มีน้ำค้อยหมดปัญหาไป สุดท้ายนิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ มีหรือไม่มีก็ตามอยู่ชั่วเอี่ยมตลอดเลย ฟุ่งเลย นั่น นี่ละส่วนใหญ่ไปหมดแล้ว ส่วนย่อยที่ว่ามีหรือไม่มีน้ำมันไปแย่ง พอปฏิบัติขั้นมรรคขั้นผลเต็มในหัวใจโดยลำดับลำดับแล้ว ที่ไปแบ่งส่วนเอานั้นไม่มีนะ หมดๆ ฟุ่งเลย นั่น นี่ละกิเลส ส่วนใหญ่เราเชื่อ ส่วนย่อยมันแอบกิน กินเศษกินเลยไม่ได้มาก เอาแค่นั้นก็เอา นิพพานมีหรือไม่มีน้ำ

หมอนมีหรือไม่มีน้ำ เสื้อผ้ามีหรือไม่มีน้ำ ไม่มีใครถามกันอันนี้ ถ้าเรื่องมรรคผล นิพพานถามกันวันยังค่ำ พวกกันจำเอานะ เสื้อหมอนมีหรือไม่มีไม่ถาม เพราะใครก็มัดติดคอมาด้วยกันทุกคน เป็นแต่เพียงว่าเวลามานี้มันปลดออกเฉยๆ กลับไปนี้หมอนกับคอมันติดกัน มันมัดติดคอพวกเสื้อพวกหมอนนะ เอาเท่านั้นละ

(วัดป่ามหาชัย ต.บ้านเกาะ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ถวายเวลาเพื่อเชื่อมต่อสัญญาณถ่ายทอดสดวาระสำคัญต่างๆ บางเวลาจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน) ก็เท่านั้นละไม่มีอะไร เริ่มออกแล้วเวลานี้ วิทยุนี้ออกอย่างรวดเร็วทั่วประเทศไทย ออกทุกภาค เวลานี้ภาคใต้ก็มีสี่ห้าแห่งแล้วกำลังเริ่มออก ภาคใต้เป็นภาคใหญ่กว้างขวางยืดยาว มีที่ไหนบ้างว่าชิ (มีสะเดา พัทลุง นราธิวาส พังงา) แล้วประจวบฯ ต่อเขตกัน กำลังเริ่มเวลานี้ ถ้ามีนิสสัยวาสนาอยู่บ้างแล้วยังใจธรรมะเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ไม่น้อยนะ เราพูดด้วยความยืนยันจากหัวใจของเรา ที่เป็นตัวยืนยันในตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว ออกอย่างไม่สะทกสะท้านอะไรทั้งนั้น เรื่องธรรมแล้วแน่นอนๆ เพราะฉะนั้นเราจึงแน่ใจว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ฟังด้วยความตั้งใจ ตั้งใจ ก็มีเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz